

De CLUB VAN LELIJKE KINDEREN XL

	Rol	Rolomschrijving	Gespeeld door:
1	Henk	Toneelknecht. Doortastend type.	
2	Ingrid	Toneelknecht. Begrijpt niet alles even snel.	
3	Omroeper	Kondigt scènes aan door roepstoeter of microfoon.	
4	Isimo	Dictator. Weinig tekst maar wel sololied.	
5	Isimo 2	Dictator. Veel tekst. geen sololied.	
6	Lijfwacht Ab	Spierbundel met niet al te veel hersens.	
7	Lijfwacht Jo	Spierbundel met niet al te veel hersens.	
8	Lijfwacht Yf	Spierbundel met niet al te veel hersens.	
9	Lijfwacht Mo	Spierbundel met niet al te veel hersens.	
10	Ger	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
11	Lou	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
12	Fie	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
13	Bor	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
14	Pleun	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
15	Ko	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
16	Saar	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
17	Dolf	Inwoner die het allemaal van een afstandje volgt.	
18	Beppie	Koningin. Lange monoloog. later minder tekst.	
19	Beppie 2	Koningin. Veel tekst.	
20	Van Dijk	Boerenknecht die samenwoont met Beppie	
21	Anna	Moeder van Paul.	
22	Opa	Opa van Paul. Lange monoloog. Minder tekst.	
23	Opa 2	Opa van Paul. Veel tekst.	
24	Paul	Jongen met enorme flaporen. Vrij naief.	
25	Judith	Beetje verwaande zus van Paul.	
26	Mam	Moeder van een lelijk kind.	
27	Pap	Vader van een lelijk kind.	
28	Mammie	Moeder van een lelijk kind.	
29	Pappie	Vader van een lelijk kind.	
30	Mamma	Moeder van een lelijk kind.	
31	Pappa	Vader van een lelijk kind.	
32	Lisa	Lelijk meisje. Zit onder de pukkels..	
33	Youssof	Lelijke jongen. Heel erg dik.	
34	Joris	Lelijke jongen. Heeft rechtopstaand rood piekhaar.	
35	Hennie	Lelijke jongen. Lang, dun, dikke bril.	
36	Achraf	Lelijke jongen. Heeft konijntanden.	
37	Ellen	Lelijk meisje. Zo kaal als een paasei.	
38	Janki	Lelijk meisje. Snotterig huilebalkje.	
39	Lilian	Lelijk meisje. Bijt voortdurend op haar nagels.	
40	Gerard	Lelijke jongen. Loopt erg krom.	
41	Mevr. Bos	Fanatieke dame die alles doe twat Isimo zegt.	
42	Mr. Baas	Slome schooldirecteur.	
43	Chauffeur	Simpele ziel. Houdt niet van kinderen.	
44	Ober	Geldwolf die liever niet zou werken.	
45	Verslaggever	Hardwerkende vrouw. Heeft altijd haast.	
46	Cameraman	Loopt met camera rond. Heeft goede ideeën.	
47	Archibald	Bekakte bejaarde.	
48	Evert	Bekakte bejaarde.	
49	Janine	Bekakte bejaarde.	
50	Helena	Bekakte bejaarde.	
51	Presentatrice	Glad type. Ziet er fantastisch uit (beetje overdreven)	
52	Geh. agent 05	Stoere uitvoerder van Isimo's bevelen.	
53	Geh. agent 06	Stoere uitvoerder van Isimo's bevelen.	

Rollen verdeeld over de scènes.

	scène:	tekst	solo	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Henk	11		x			x			x					x		x
2	Ingrid	14		x			x			x					x		x
3	Omroeper	8		x	x	x										x	x
4	Isimo	9	x	x	x				x		x						x
5	Isimo 2	30			x										x	x	x
6	Lijfwacht Ab	6		x	x						x				x		x
7	Lijfwacht Jo	7		x	x						x				x		x
8	Lijfwacht Yf	5		x	x						x				x		x
9	Lijfwacht Mo	9		x	x						x				x		x
10	Ger	7		x	x				x								x
11	Lou	7		x	x				x								x
12	Fie	7		x	x				x								x
13	Bor	8		x	x				x								x
14	Pleun	8		x	x				x								x
15	Ko	6		x	x				x								x
16	Saar	5		x	x				x								x
17	Dolf	5		x	x				x								x
18	Beppie	19	x		x			x		x							
19	Beppie 2	42			x							x	x			x	x
20	Van Dijk	27			x					x			x			x	x
21	Anna	23	?		x	x			x		x			x			x
22	Opa	15	?		x	x			x		x						
23	Opa 2	28			x							x		x			x
24	Paul	34	?		x	x		x	x	x			x			x	x
25	Judith	20	?		x	x			x		x			x			x
26	Mam	7	?		x	x					x			x			x
27	Pap	6	?		x	x					x			x			x
28	Mammie	6	?		x	x					x			x			x
29	Pappie	5	?		x	x					x			x			x
30	Mamma	3	?		x	x					x			x			x
31	Pappa	3	?		x	x					x			x			x
32	Lisa	2			x		x			x			x				x
33	Youssouf	3			x		x			x			x				x
34	Joris	2			x		x			x			x				x
35	Hennie	3			x		x		x	x			x				x
36	Achraf	4			x		x		x	x			x				x
37	Ellen	33			x		x	x		x			x			x	x
38	Janki	3			x		x		x	x			x				x
39	Lilian	3			x		x			x			x				x
40	Gerard	3			x		x			x			x				x
41	Mevr. Bos	20			x		x										x
42	Mr. Baas	3			x		x										x
43	Chauffeur	4			x		x										x
44	Ober	13			x		x	x				x					x
45	Verslaggever	5			x		x										x
46	Cameraman	5			x		x										x
47	Archibald	5			x							x		x			x
48	Evert	4			x							x		x			x
49	Janine	5			x							x		x			x
50	Helena	4			x							x		x			x
51	Presentatrice	7			x				x								x
52	Geh. agent 05	5			x				x								x
53	Geh. agent 06	4			x				x								x

Daarnaast spelen verschillende kinderen ook: dansgroep, stemvee, kermisgangers, hangjongeren, kunsthandelaren, kinderen van gezinnen. Wie wat speelt wordt pas duidelijk tijdens het repetitieproces en kan later worden ingevuld.

Vormgeving:

Veel attributen zijn bestaande voorwerpen en kunnen geleend worden. Een aantal zal speciaal moeten worden gemaakt. Onder andere:

De **lessenaar** kan een gewone muziekstandaard zijn, eventueel wat volumineuzer gemaakt met karton..

Het **stembokje**, de **TV** en de **achterwand** van Beppies kamer zijn één en hetzelfde kamerscherm. Zie tekening.

De opening voor **het gat van de TV** kan worden dichtgemaakt met borden met: testbeeld, de tekst 'Tot u spreekt uw koningin', jeugdjournaalleader, enz. En in Beppies kamer met een leuk schilderij.

Kermis. Namaak suikerspinnen, grote knuffels en ballonnen met gas er in.

Hangjongeren. Bezems, vuilniszakken, stoffers en blikken.

Kunst. Beelden en schilderijen.

De **bus**. Twaalf stoelen, twee aan twee. Aan twee stoelen zijn wielen gemaakt. Voorin is de stuurconstructie. Aan de achterste stoelen zitten met gas gevulde ballonnen. Zie tekening.

Het **rijden** van de bus. Om te suggereren dat de bus naar rechts rijdt lopen een aantal kinderen met schilderijen van stukken landschap van rechts naar links achter de bus langs in een oneindige reeks (ze lopen achterlangs weer naar de uitgangspositie en lopen nog een paar keer). Diezelfde schilderijen kunnen gebruikt worden in scène 2.

Camera. De cameraman moet een enorme (namaak) schoudercamera hebben. Een eventuele geluidsman een hengel met microfoon.

Er moet een **bakfiets** komen met een bak met deksel waar twee kinderen in passen.

De **kamer** van de familie de Wit en de kamer van Beppie onderscheiden zich door verschillende tafelkleden of zeiltjes.

Bij het terras hangen twee 'gezocht' **affiches** met de koppen van Paul en Ellen.

De lelijke kinderen hebben een **traliwerkje** voor zich. Te maken van stroken heel dik en stevig karton of zaagafval van een houthandel.

De **piëdestal** kan ook een ranke, hoge sokkel zijn. De **telefoon** van Isimo moet op handhoogte staan.

Kleding en grime

De musical leent zich voor uitbundige kleding. Vooral:

Henk en Ingrid in stofjassen

De **dansers** in het begin mogen als cheerleaders uitgedost zijn.

Omroeper in lange regenjas. Praat door microfoon.

Generaal Isimo in militaire outfit met flinke pet en opvallend kapsel (zelf in te vullen).

Lijfwachten in gelijke, donkergrijze kostuums en 'oortjes' en zonnebrillen.

Koningin met opvallend kapsel, kroontje en 'hermelijnen' stola.

Bij de **lelijke kinderen** zijn hun 'lelijkheden' lekker overdreven aangezet.

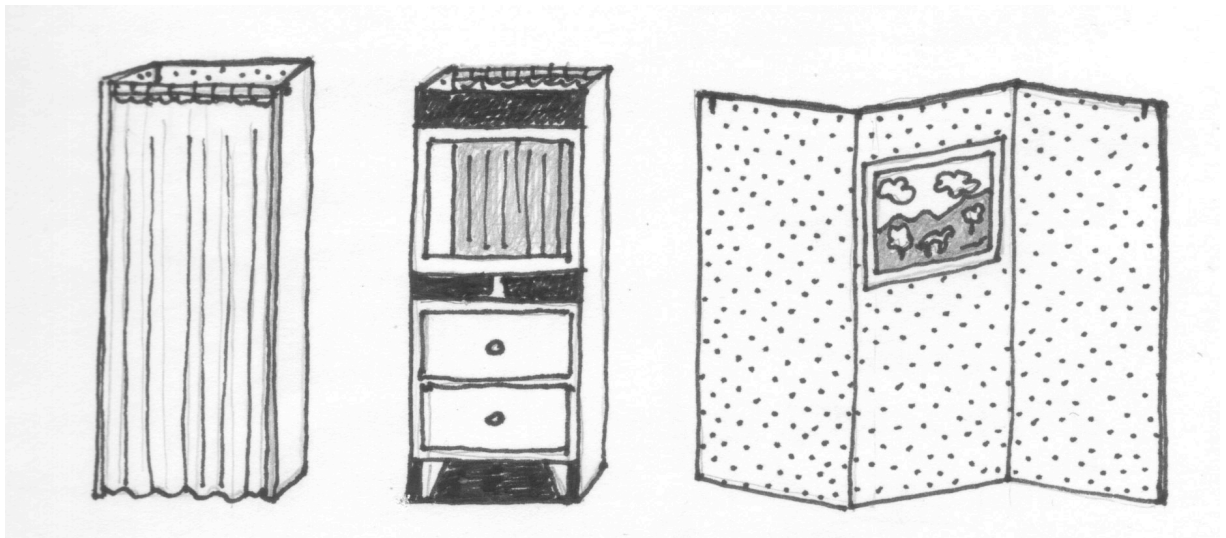
Chaufeur in uniform.

Ober dient er als ober uit te zien (zwart-wit).

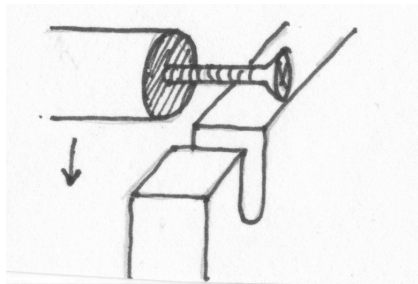
Het **volk** in te wijde, oude, grauwe kleding. Eigenlijk zijn ze uitgerangeerd.

De **bejaarden** met 'golfkleding'. Veel wit en cliché-kak (spencer, parelketting, enz).

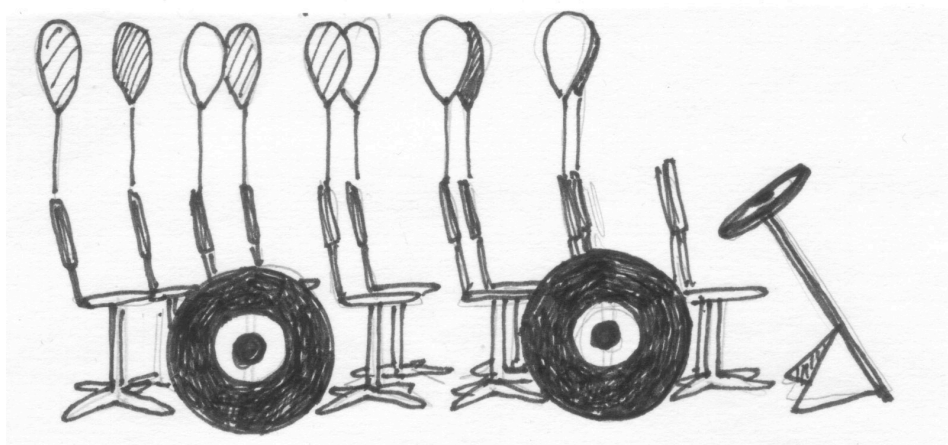
In het hier volgende script zijn drie scènes vervangen door korte samenvattingen. Dit is gedaan om rechtentechnische redenen. De strekking en sfeer van het verhaal blijven duidelijk.

Driedelig kamerscherm met in het middelste paneel een rechthoekige opening. Dit is het beeldscherm van de televisie waardoorheen de Koningin haar rede houdt. De televisie zelf, de kast en de achtergrond zijn op het paneel geschilderd. Als het scherm de kamer van Beppie is wordt er over de opening een schilderij gehangen. Het scherm zelf kunt u beplakken met gezellig behang.

Het stemhokje: met rondhout en twee lange schroeven maakt u een makkelijk te verwijderen gordijnroer. In het kamerscherm komen twee inkepingen als bevestigingspunten.

De bus: twaalf stoelen in twee rijen van zes.
Aan stoel 8 en stoel 11 zitten kartonnen wielen vast.
Ballonnen ter versiering.

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12

Met een lat, twee driehoeken multiplex en een ronde schijf maakt u de stuurinrichting.

Schema van scènewisselingen

Scène 1 begin

Rechts staat het stemhokje. Midden voor een lessenaar en een microfoon op statief.

Scène 1 naar 2

De microfoon en het statief zijn (al) weg.

Na het 1e lied en het stemmen wordt het stemhokje omgebouwd tot TV.

In het begin van het feestlied wordt de TV afgevoerd.

Scène 2 naar 3

Leeg speelvlak

Scène 3 naar 4

De bus komt op (of wordt neergezet).

Tijdens het lied wordt het terras neergezet. (twee tafeltjes, acht stoelen of krukjes)

Scène 4 naar 5

Er verandert niks.

Scène 5 naar 6

De helft van het terras wordt weggehaald, de andere helft wordt de kamer van de familie de Wit. Ook de TV wordt weer neergezet en enkele kinderen gaan er vast in.

Scène 6 naar 7

De TV wordt de achterwand van de kamer van Beppie. Er kan nog een stoel worden weggehaald.

Scène 7 naar 8

Het speelvlak wordt leeggehaald.

Scène 8 naar 9

Het terras wordt opgebouwd. Er worden affiches opgehangen.

Scène 9 naar 10

De helft van het terras wordt weggehaald. De kamer van Beppie wordt neergezet, inclusief achterwand. De affiches worden verwijderd.

Scène 10 naar 11

Het speelvlak wordt leeggemaakt.

Scène 11 naar 12

Er wordt een piëdestal met telefoon en een standaard met vlag neergezet.

Scène 12 naar 13

Een tafel met kleedje, kandelaar, borden, glazen, bestek en twee stoelen worden klaargezet.

Scène 13 naar 14

Het speelvlak wordt leeggemaakt.

Scène 1 De nieuwe kandidaat

Rechts op het speelveld staat het stemhokje klaar. In het midden staat een lessenaar met microfoon. Henk en Ingrid komen op. Henk gaat de microfoon uitproberen.

Henk: *(klopt op microfoon)* Pok, pok, pok. Doet ie het? Hallo! Hallo! Ingrid. Doet ie het?

Ingrid: Doet ie wat?

Henk: Of tie 't doet. De microfoon. Of tie 't doet.

Ingrid: Jij doet het in ieder geval, Henk. Ik hoor je duidelijk.

Henk: Dat ben ik niet. Dat is de microfoon.

Ingrid: De microfoon? Maar jij staat toch op dat ding te rammen?

Henk: *(vermoed)* Ja, ik tik op die microfoon om te kijken of tie 't doet.

Ingrid: Of tie wát doet?

Henk: Of tie geluid maakt, natuurlijk. Kun je mij verstaan?

Ingrid: Luid en duidelijk. Niks meer aan doen.

Henk: Oké dan. Muziek!!

Er komt een feestelijk geklede dansgroep op om de geesten rijp te maken. Op het opzwepende ritme van de muziek wordt gedanst. Dan komen Isimo's lijfwachten op met in hun midden de Generaal zelf. Het geheel moet indrukwekkend zijn en lijken op de binnenkomst van een beroemde bokser of politicus. Een beetje zoals we dat kennen van beelden uit Amerika. Vertegenwoordigers van 'het volk' stellen zich links en rechts van het gebeuren op om alles te kunnen volgen. . Als de muziek tot rust komt neemt de Omroeper zijn plaats achter de microfoon in.

Omroeper: En het geschiedde in die dagen dat er nieuwe verkiezingen werden uitgeschreven en er zich vanuit het niets een onbekende kandidaat meldde. Met zijn opvallende verschijning en trouwe aanhang verraste hij de zittende elite. En zijn naam was Isimo. Generaal Isimo.

*De omroeper stapt opzij. Isimo neemt zijn plaats bij de microfoon in.
(ook mooi is: Isimo doet het lied door een megafoon!)*

Isimo: Geef mij uw stem, ja stem op mij
en ik maak alle mensen blij
met mij als leider van dit land
is er straks niets meer aan de hand
dan is dit land voortaan alleen van ons soort mensen
dus stem op mij en ik vervul uw liefste wensen

Aanhang: Dus, stem op.... Generaal Isimo
Generaal Isimo

Ik maak een einde aan de zooi
met mij wordt heel dit land weer mooi
ik zorg voor veiligheid en rust
en elke brand wordt snel geblust
en alle boeven en verslaafden en malloten
die worden zonder medelijden opgesloten

De dansgroep neemt het weer even over.

Aanhang: Dus, stem op.... Generaal Isimo
Generaal Isimo

Dus als u ontevreden bent
ben ik voor u de juiste vent
ik zorg voor orde en gezag
en niet dat alles zomaar mag
ik noem uw klagen geen gezeur of dom gezever
ik ben uw dienaar, en u bent mijn opdrachtgever

Aanhang: Dus, stem op.... Generaal Isimo
Generaal Isimo

Ik maak dit landje mooi en schoon
en kwaliteit wordt weer gewoon
de mensen zien er prachtig uit
en daarom neem ik dit besluit
hier is geen plaats voor lelijkheid en voor gebreken
want schoonheid geeft succes, dat is allang gebleken
dus door het isoleren van mislukte kinderen
ga ik de lelijkheid hier in no time verminderen

Aanhang: Dus, stem op.... Generaal Isimo
Generaal Isimo

Isimo en zijn club gaan af. Ook de dansgroep gaat (dansend) af. Het 'volk' komt samen vooraan het speelveld. De omroeper neemt de microfoon mee af. Intussen:

Bor: Da's de zoveelste die probeert onze stem te winnen. En als ie eenmaal aan de macht is wordt ie net als de rest.

Pleun: Dan vult ie zijn zakken en is een paar jaar later vertrokken naar een tropisch eiland.

Fie: Ach, jullie hebben altijd wat te zei.....eh, zeuren! Deze man heeft tenminste ideeën. En hij zegt wat anderen stiekem denken.

Lou: Precies. Alle onpure elementen die het hier verpestten achter de tralies, wat is daar op tegen?

Fie: Op zich niks. Maar wát is ie van plan te doen met lelijke kinderen?

Ko: Geen idee. Isoleren zegt ie. Nou, ik heb vorige zomer nog mij badkamer geïsoleerd. Ik kan je zeggen: het scheelt wel.

Ger: Veiligheid, schoonheid en rust. En geen ergernissen meer. Mijn zegen heeft ie.

Dolf : Hoe dom kun je zijn. Wat hij wil kán helemaal niet.

Pleun: Precies. Hij moet van kinderen afblijven. Kinderen zijn onze toekomst, of ze nou mooi zijn of lelijk.

Ger: Ach, daar wil ie mee gewoon opvallen. Net als met dat rare kapsel van 'm. Het zal heus wel loslopen.

Saar: Hij bedoelt waarschijnlijk dat die kinderen opgeknapt worden. Net als de badkamer van Ko. Dat ze speciale aandacht krijgen.

Ko: Dat klink al veel beter. Misschien krijgen ze wel plastieke chirurgie.

Lou: Ah! Net als Sjaan van Leipe Harrie. Die heeft d'r hele kop strak laten zetten. Nou lijkt het wel een ballon met neusgaten.

Dolf: Inderdaad. Die is er behoorlijk op vooruit gegaan.

Fie: Nou. Als ik het kon betalen liet ik iets aan mijn billen doen.

Bor: Heb jij billen dan?

Fie: Dat bedoel ik.

- Ger:** Ik ga maar weer 's. De kippen moeten gevoerd.
- Dolf:** En ik heb nog een koe in de slachtwacht staan.
- Lou:** Isimo heet die vent? Ik denk dat ik op hem stem. De rest is toch maar een slap zootje.
- Ko:** Precies. Het wordt tijd dat er iets verandert in dit land. Maakt niet uit wat.
- Saar:** Waarom ga jij de politiek eigenlijk niet in? Jij weet het te zeggen.
- Pleun:** Het zal mij allemaal benieuwen. Lood om oud ijzer. En stemmen doe ik toch niet. Op mijn stem zit niemand te wachten.

Er komen mensen op die in een rij gaan staan om te stemmen. In de praktijk zal blijken wie dat allemaal kunnen zijn. Liefst zo veel mogelijk. Bovenstaande mopperaars gaan tenslotte ook maar achteraan in de rij staan.

Scène 2 De Koningin houdt het voor gezien

In deze scène kan iedereen meedoen. Er zijn kiezers, kermisgangers, hangjongeren en kunsthandelaren nodig.

Rechts staat, een beetje diagonaal, het stemhokje, links daarvan de rij wachtenden. Steeds verdwijnt er iemand achter het gordijntje en komt er na drie seconden weer uit. De rij schuift zingend op.

Allen: Democratie
de vrijheid om te kiezen
en als die keus je niet bevalt
dan pak je maar je biezen
omdat wij democratisch zijn
gebeurt er wat wij zeggen
je doet er dus verstandig aan
je daar bij neer te leggen

Iedereen die gestemd heeft gaat zitten (en wel zo dat, als straks de koningin op televisie komt, iedereen het kan zien). Als iedereen zit stopt de muziek (fade out) en wordt de volgende track opgezet. Het stemhok wordt door Henk en Ingrid omgedraaid en is nu een grootbeeldtelevisie.

*Er verschijnt een tekst: **Tot u spreekt uw Koningin.***

*Er wordt hard gefluisterd: Ssssst! De Koningin! Koppen dicht! De Koningin gaat spreken! Stil nou!!, enz....
Dan verschijnt de Koningin in beeld.*

(de Koningin heeft vanaf het begin in het stemhokje gezeten en wordt nu voor het eerst zichtbaar)

Koningin: Lieve mensen. Om maar meteen met de deur in huis te vallen: ik houd ermee op. Ik schei ermee uit, ik kap ermee, ik houd het voor gezien. Ik kan het leven als jullie Koningin niet langer aan. Ik heb behoefte aan privacy en rust.
Jullie hebben net een nieuwe leider gekozen. Volgens mij is het een leider die weet wat ie wil en die weet wat jullie willen. Hij gaat dit land een flinke beurt geven. En daar heeft hij mij en mijn familie niet bij nodig.
Ik trek me terug en ga een gewoon leven leiden. Onopvallend en zonder poespas. Daar ben ik aan toe. Jullie vinden vast wel iemand anders om linten door te knippen, medailles op te spelden en in een malle gouden koets te zitten.
Lieve mensen, ik ga iets voor mezelf doen. Ik trek me terug op het platteland en draag bij deze de macht over aan Generaal Isimo, die door jullie zelf op democratische wijze is gekozen. Ik heb er alle vertrouwen in dat hij het land op een goede manier zal dienen. Adieu!

De Koningin verdwijnt uit beeld. Iedereen begint te roepen. Dingen als: 'Leve de Koningin', 'Hoera, hoera!' en (gezongen) 'Zunne goeie hebben wij nog nie gehad!' enz. De zittenden draaien zich rustig richting publiek. Ger, Lou, Fie, Bor, Pleun en Co staan op en gaan vooraan staan.

Ger: Ach, het stelde toch al niet zoveel meer voor, dat koningshuis. Bovendien, wie had haar moeten opvolgen? Ze heeft geeneens kinderen.

Lou: Het is goed dat ze d'r mee stopt. Anders was een of ander achterneefje over een paar jaar koning geworden. Daar moet je toch niet aan denken?

Fie: Precies. En nou hebben we die Generaal toch? Die kan het best alleen af.

Bor: Wel jammer voor de roddelbladen. Het was altijd een sappig onderwerp.

Pleun: Nou, die kunnen dan mooi over jou gaan schrijven. Of over de nieuwe billen van Fie.

Saar: Het kan maar érgens over gaan.

Ko: Op naar de nieuwe tijd! Ik ben benieuwd wat die Isimo er van gaat maken.

Dolf: Als chronisch ontevreden burger ben ik daar niet echt optimistisch over.

Saar: Veel slechter dan het was kan het niet worden. Nee toch?

Zodra de muziek begint gaat iedereen af. De TV wordt afgevoerd door Henk en Ingrid. In de coulissen staan de attributen voor het vervolg klaar. Omroeper komt op. In zijn tekst komen een aantal kermisgangers op met zwevende ballonnen, suikerspinnen en enorme knuffels. Ze zingen (en iedereen zingt mee). Ze lopen vrolijk rond, alsof ze op de kermis zijn.

Omroeper: En het geschiedde in die dagen dat Generaal Isimo de meeste dingen die hij had beloofd tot ieders verrassing inderdaad waarmaakte. Hij liet overal enorme pretparken neerzetten en het was het hele jaar door wel ergens kermis. Gratis! De gedachte daarachter was simpel: als mensen zich amuseren denken ze nergens meer over na.

Iedereen: **Het leven is zo aangenaam, het leven is een feest
waarom is het in vredesnaam niet altijd zo geweest.
eerst dachten we echt jarenlang: het is niet anders, maar
sinds Isimo dit land regeert krijgt iedereen de geest**

Kermisgangers af. Omroeper praat verder. Hangjongeren komen op met bezems, stoffer en blik, vuilniszakken. Ze gaan de 'straat' schoonmaken. Ze zingen.

Omroeper: Er kwam een hangverbod voor jongeren. In plaats doelloos rond te hangen werden ze onder lichte dwang en tegen een geringe vergoeding ingeschakeld om de straten vrij te maken van hondenpoep, lege patatbakjes, kauwgomklodders en andere vuiligheid. En wat blijkt? Ze vinden het nog leuk ook!

Iedereen: **We maken alle straten schoon, van 't eind tot aan 't begin
vervelen doen we ons niet meer, het leven heeft weer zin
eerst hingen we maar doelloos rond en traptten rotzooi, maar
sinds Isimo dit land regeert krijgt vliegt iedereen d'r in**

Hangjongeren af. Omroeper praat verder. Kunsthandelaars komen op met schilderijen en beelden. Er wordt onderhandeld met andere handelaars. De schilderijen verdwijnen naar het buitenland. Iedereen zingt.

Omroeper: Om dit allemaal te kunnen betalen werden de musea gesloten en de kunstwerken verkocht aan het buitenland. 'Er komt toch geen normaal mens naar kijken,' verklaarde de Generaal. 'En wie van kunst en andere onzin houdt kan altijd nog naar het buitenland. En wat mij betreft blijft ie daar dan ook.'

Iedereen: **Het land uit met die flauwekul, geen hond vindt er wat aan
iets wat de burger niet begrijpt hoeft ook niet te bestaan
eerst dachten we dat wij er veel te dom voor waren, maar
sinds Isimo dit land regeert is 't met die zooi gedaan**

Kermisgasten en hangjongeren komen weer op. Iedereen loopt door elkaar. Omroeper praat verder.

Kortom, het land werd schoon en netjes en iedereen vermaakte zich prima. Zelfs de mensen die niet op hem gestemd hadden moesten toegeven dat het land er enorm op was vooruit gegaan. Wat wilde Generaal Isimo nog meer?

Iedereen: **Lang leve onze Generaal, hij heeft het voor elkaar
ons landje wordt een paradijs, en 't is al bijna klaar
we hebben ons dus niet vergist, het is een kanjer, dus
sinds Isimo dit land regeert ben ik bewonderaar**

Iedereen af, behalve Omroeper. De muziek stopt (fade out).

Scène 3 Een brief!

Omroeper: *(in de aflopende feestmuziek)* Zo geschiedde het in die dagen dat de vrees voor Generaal Isimo verdween als sneeuw voor de zon. Het land werd schoner en schoner, de straten werden veiliger en veiliger en voor doorlopend amusement werd gezorgd. Uiteindelijk was iedereen tevreden. Eind goed, al goed, zou je denken. Máár.....
Op een morgen plofte er bij een paar duizend gezinnen een brief op de mat. Een officieel uitziende enveloppe. En bij het zien van die enveloppe kwam er bij veel mensen een onbestemd gevoel van onbehagen opzetten.

Er komen vijf gezinnen op.

Gezin 1: (rechts) bestaat uit Mam, Pappa en Lisa

Gezin 2: (half rechts) bestaat uit Pap, Youssouf en een broertje.

Gezin 3: (midden) is het gezin de Wit (Anna, Opa, Judith en Paul)

Gezin 4: (half links) bestaat uit Pappie, Hennie, een zusje en Mamma

Gezin 5: (links) bestaat uit Mammie, Joris en een vader.

Elk gezin maakt een opstelling alsof ze op de foto moeten. Lekker dicht op elkaar en harmonisch!

Iedereen gezin heeft een grote enveloppe.

Dit lied heeft zes solo's. U kunt de solo's ook verlengen van vier naar acht zinnen, dat blijven er drie solo's over. De teksten tussen haakjes worden steeds geroepen door één kind.

Allen: d'r is een brief! (d'r is een brief!) d'r is een heuse brief!
d'r is een brief met de ochtendpost gearriveerd.
wat staat erin? (wat staat erin?) 'k heb werk'lijk geen idee
zal ik hem stiekem open maken of is dat verkeerd?
d'r is een brief! (d'r is een brief!) d'r is een heuse brief!
d'r is een brief met de ochtendpost gekomen.
wat staat erin? (wat staat erin?) 'k heb werk'lijk geen idee
een nieuw begin.... of het einde van mijn dromen

Solo : aan de bewoners van dit pand
wie zouden dat nou wezen?
er staat niks op de achterkant
ik durf hem niet te lezen!

Solo : het kan van de belasting zijn
of een enorme rekening
het kan ook een verrassing zijn
misschien een mooie tekening

Solo : een liefdesbrief van buurman Kees
een oproep om te stemmen
een aanbieding van de Chinees
een ansichtkaart uit Emmen

Solo : misschien is het de loterij
heb ik een ton gewonnen
dus oh, wat zijn we heden blij
wie heeft er nog ballonnen?

Allen: met brieven weet je nooit wat je te wachten staat
of het de goede of juist de verkeerde kant op gaat
een brief die kan het leven ongewild veranderen
met brieven weet je het tenslotte, weet je het tenslotte nooit

Allen: d'r is een brief! (d'r is een brief!) d'r is een heuse brief!
d'r is een brief met de ochtendpost gearriveerd.
wat staat erin? (wat staat erin?) 'k heb werk'lijk geen idee
zal ik hem stiekem open maken of is dat verkeerd?
d'r is een brief! (d'r is een brief!) d'r is een heuse brief!
d'r is een brief met de ochtendpost gekomen.
wat staat erin? (wat staat erin?) 'k heb werk'lijk geen idee
een nieuw begin.... of het einde van mijn dromen

Solo : misschien is er wel iemand dood
en krijgen we een rouwkaart
of vond iemand een echtgenoot
en is het dus een trouwkaart
Solo : maar het kan ook een dreigbrief zijn
een poging tot chantage
of is het soms eens kortingsbon
voor sauna met massage

De enveloppen wordt door Anna, Mam, Mammie, Pappie en Pap opengescheurd. Om beurten lezen ze een stukje voor. De verbijstering is op hun en de andere gezichten te lezen.

Mam: Waarde landgenoten. Van al mijn verkiezingsbeloftes heb ik inmiddels het merendeel uitgevoerd. En ik merk aan alles dat het volk dat uitermate op prijs stelt. Nu is de tijd gekomen om ook mij laatste belofte waar te maken.

Pappa: En dan heb ik het over de lelijke kinderen van dit land. Want wees nou eerlijk, het is toch veel prettiger om naar mooie mensen te kijken, om met mooie mensen om te gaan.

Pappie: En wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Daarom gaan wij alle lelijke kinderen de mogelijkheid bieden om met elkaar ergens te gaan wonen waar niemand last van ze heeft.

Anna: Daarbij hebben we uw hulp nodig. Zonder uw hulp staan wij machteloos. In deze enveloppe zit een vragenformulier.

Mamma: Wij verzoeken u dit formulier naar waarheid in te vullen en op te sturen naar de Schoonheidscommissie in uw woonplaats. Een postzegel is niet nodig. Met vriendelijke groeten, Generaal Isimo.

Pap: Da's nou ook wat. Wat ben ik blij dat ik geen lelijke kinderen heb. Niet dat het schoonheden zijn, maar vergeleken met de kinderen van de burens zijn het plaatjes. Ik ga direct het formulier invullen.
(af met familie)

Mammie: Eindelijk. Kijk, lelijke volwassenen, die heb je nodig. D'r moet tenslotte gewerkt worden. En die hebben zich bovendien toch al voortgeplant. Niks meer aan te doen. Maar lelijke kinderen....., het is een goed plan. Ik doe mee.

Alle families, behalve de familie de Wit, gaan af.

Anna: Ik weet het niet. Wat denk jij, Opa? Wat gebeurt er als we niet meewerken?

Opa: Vind jij jouw kinderen lelijk dan?

Anna: *(kijkt naar Judith en Paul)* Nee, natuurlijk niet. Welke moeder vindt haar eigen kinderen nou lelijk!

Opa: En Paul zijn flaporen dan?

Judith: Die zijn alleen maar grappig. Vooral bij wind tegen.

Paul: En lelijke opa's? Wanneer wordt daar eens iets tegen gedaan.

Opa: *(gaat lachend op Paul af)* Wacht maar tot ik je te pakken krijg!

Opa en Paul af.

Anna: Wat denk jij, Judith? Zal ik het wel of niet invullen.

Judith: Welja. En dan vul je gewoon in dat wij beeldschoon zijn. Bovendien is dat voor vijftig procent waar.
(waarbij ze overdreven verwaand als mannequin lopend afgaat)

Anna: Vooruit dan maar. Het kan vast geen kwaad. En zo groot zijn die oren nou ook weer niet.

Anna af.

Scène 4 Met de bus mee!

Henk en Ingrid komen op en installeren de bus. De chauffeur gaat voorin zitten. Mevr. Bos er naast.

Ingrid: En wat moet dit dan weer voorstellen?

Henk: Dit is de bus. Een touringcar om precies te zijn.

Ingrid: Het zal wel aan mij liggen maar ik zie twaalf stoelen en een paar ballonnen. En vooruit, een stuur.

Henk: Verbeelding, Ingrid. Laat je verbeelding nou eens spreken.

Ingrid: Verbeelding? Heb ik niet. Jij wel, hè Henk? Jij verbeeldt je een hoop.

Henk: Let op, Ingrid. Ik ga tueren.

Hij drukt op de claxon op het stuur. Er klinkt een claxon. Ingrid schrikt zich een ongeluk.

Ingrid: Hé joh! Mafkees!

Henk: En nou wegwezen! daar komen de kinderen!

Henk en Ingrid gaan snel af. Schoolkinderen komen op. Sommige kinderen drommen nieuwsgierig om de bus heen. Mevrouw Bos stapt uit en loopt naar voren. Daar ontmoet ze de schooldirecteur, meneer Baas, die pleinwacht heeft. Bos laat Baas allerlei officieel uitzijende papieren zien en legt een en ander uit (onverstaanbaar door het lawaai van de kinderen). Dan klapt Baas in zijn handen en gaan alle kinderen achteraan braaf en stil naast elkaar staan. Baas neemt het woord.

Mr. Baas: Kinderen, mag ik even jullie aandacht. Dit hier is mevrouw eh.....eh?

Mv. Bos: Bos. Lidewijn Bos.

Mr. Baas: Mevrouw Lidewijn Bos dus. Mevrouw Bos is hier uit hoofde van.....of laat ik het anders zeggen, op verzoek van.....of misschien wel in opdracht van, eh.....zeg ik het zo goed? Eh, de bedoeling van dit....eh.....wat zal ik zeggen.....

Lidewijn Bos duwt meneer Baas ongeduldig opzij en neemt het van hem over. Baas is zichtbaar beledigd.

Mv. Bos: Lieve kinderen. In ben mevrouw Bos. Hier in mijn hand heb ik een lijst met namen van kinderen die met deze prachtige bus een ritje ogen maken. Het spreekt vanzelf dat niet iedereen meekan. Tegen de kinderen die nu niet tot de gelukkigen behoren zou ik zeggen: heb geduld en wie weet, komen jullie de volgende keer aan de beurt. *(tot Baas)* Wilt u nog wat tegen de kinderen zeggen?

Mr. Baas: Nou, eh..... kijk, het is natuurlijk...eh....laat ik het zo zeggen.....

Mv. Bos: Nee? Mooi! Dan noem ik nu één voor één de namen van de lijst op. En als je je naam hoort mag je de bus in. Daar gaat ie:

Lisa Stropelman.	<i>(Lisa slaakt een verrukt gillette en zoekt snel een plaatsje in de bus)</i>
Youssef Terassi.	<i>(Youssef roept stoer: 'Yesss!' en zoekt ook een plaatsje)</i>
Joris Balk.	<i>(Joris kan het eerst niet geloven, wordt dan door anderen naar voren geduwd en gaat dolgelukkig de bus in)</i>
Hennie Butsendonk.	<i>(Hennie rent hysterisch juichend een rondje en gaat de bus in)</i>
Achraf Chramchrab.	<i>(Achraf loopt heel cool en superieur rondkijkend naar de bus)</i>
Ellen Zweers (Eitje).	<i>(Ellen vertrouwt het niet helemaal maar Mevr. Bos helpt haar een handje)</i>
Janki Tranendal.	<i>(begint van geluk te huilen. Wordt door andere kinderen naar de bus gebracht)</i>
Paul de Wit.	<i>(doet een act van een voetballer die gescoord heeft en gaat dan blij zitten)</i>
Lilian Krabnagel	<i>(loopt hooghartig en verwaand naar de bus)</i>
Gerard Fluim	<i>(loopt schichtig naar de bus, alsof hij bang is)</i>

Bij de kinderen die niet mee mogen begint een licht gemopper. Ze zien al dat de bus vol is.

Mv. Bos: En toen was de bus vol. Het spijt me voor degenen die niet meekunnen. Maar niet getreurd, wie weet komen jullie de volgende keer aan de beurt.

De kinderen die niet in de bus zitten en meneer Baas gaan af. Mevrouw Bos gaat de bus in en blijft staan. De kinderen in de bus zwaaien en roepen vrolijk naar de pechvogels die afgaan. Dan wordt het stil. (de kinderen die niet meegaan halen vast hun deel van het landschap op en gaan klaar staan)

Lisa: Mevrouw, waar gaan we heen?

Mv. Bos: Dat is nog een verrassing, meisje.

Gerard: Ik wil naar het martelmuseum!

Lilian: Nee!! Dat is doodeng! Ik wil naar Volendam. Naar het huis van Jan Smit!

Youssouf: Krijgen we ook eten en drinken?

Mv. Bos: Maak je daarover maar geen zorgen. Voor alles wordt gezorgd.

Joris: Mag ik mijn moeder nog even bellen?

Mv. Bos: Maar natuurlijk, jongen. Bellen jullie trouwens allemaal je ouders maar even. En daarna leveren we de mobieltjes in. Anders gaat het navigatiesysteem storen en verdwalen we misschien wel!

Alle kinderen bellen naar huis. Het is een kakofonie van opgewonden stemmetjes die vertellen over de verrassingsreis waar zij toe zijn uitgekozen (improvisatie!). Het stopt even abrupt als het is begonnen.

Mv. Bos: *(beetje bitcherig)* En nu inleveren die mobieltjes. *(de kinderen gehoorzamen braaf)*

Chauff: Allemaal gordels om!! We gaan rijden. En tijdens het rijden niet door het midden pad lopen want als ik plotseling moet remmen vlieg je de hele bus door en zo, door de voorruit naar buiten. En dan wordt het schrapen. Dus..... Zijn we zover?

Kinderen: Jaaaa!!!!

De bus gaat rijden. Achter de bus wordt een landschap 'ontrold' dat non-stop van rechts naar links gaat. Links en rechts van de bus wordt het terras in gereedheid gebracht.

Koor: we zitten lekker in de bus en we gaan 'erregens' naar toe
maar waar we heengaan, nee dat mogen we niet weten
we zijn maar met een kleine club, we hebben vrees'lijk veel geluk
en straks dan krijgen we te drinken en te eten

misschien wel naar de Efteling
of anders naar het strand
misschien wel naar Madam Tussaud
of naar Legoland

misschien wel naar Madurodam
of anders naar Parijs
misschien wel naar de dierentuin
ja, waarheen gaat de reis?

Mv. Bos: En dan nu, zoals beloofd, een sanitaire stop en tevens de gelegenheid om daarna het geloosde vocht weer aan te vullen. Met andere woorden: allemaal de bus uit!

Joelend en juichend gaan de kinderen de bus uit en beginnen rond te rennen. Maar dat is niet de bedoeling.

Chauff: Allemaal zitten!!!! *(de kinderen gaan geschrokken aan de tafeltjes zitten)* Luistert! We gaan hier iets drinken en naar de WC. Maar niet allemaal tegelijk want dan stroomt de handel over. Dus, als eerste jullie twee. En dan twee aan twee de anderen.

Er staan twee tafeltjes met in totaal acht stoelen. De kinderen gaan in twee groepjes van vier zitten. Paul en Ellen zitten in hetzelfde groepje en gaan als laatsten plassen. De anderen gaan twee aan twee. Intussen is de ober opgekomen om de bestellingen op te nemen.

Ober: *(bij het eerste tafeltje)* En, wat zal het wezen? Ik heb niet veel keuze. Je kunt kiezen uit cola, sinas, cassis, appelsap en chocomel. En een beetje snel graag want ik heb nog meer te doen.

De eerste vier kinderen bestellen. Na de eerste bestelling komt een cameraploeg op, bestaande uit een cameraman en een verslaggever. Ze gaan de kinderen filmen, maar mv. Bos grijpt in. Ze neemt de twee mee naar voren, uit het gehoorsveld van de kinderen. Intussen:

Ober: *(bij het tweede tafeltje)* En jullie? Jullie hebben gehoord wat er te krijgen is? Goed zo! Nou, zeg het dan maar.

Youssouf: Is er ook ijs?

Ober: Jazeker. Vanille, aardbei of banaan?

De rest van de bestellingen en de levering van de consumpties is stil spel.

Mv, Bos: Weg die camera! Onmiddellijk stoppen met filmen! Wie zijn jullie en wat komen jullie doen? Dit is een geheime operatie!

Verslag: Pardon, mevrouw, maar we hebben speciale toestemming van Generaal Isimo om opnames te maken.

Bij het horen van de naam Isimo maakt Bos een gebaar van: ssssttt!!!!

Mv. Bos: Je moet die naam niet hardop zeggen! De kinderen mogen geen argwaan krijgen!

Camera: Mij best, maar als we dan even gewoon wat opnames zouden kunnen maken.

Verslag: Het is voor het jeugdjournaal van vanavond. Om te laten zien hoe goed het met de kinderen gaat.

Camera: Ik schiet wat leuke plaatjes en wat sfeerbeelden, en misschien ken jij dan een paar kinderen iets vragen? Altijd leuk!

Mv. Bos: Het spijt me dat ik zo-even wat onaardig was. Het is ook zo'n spannende operatie.

Camera: Laat maar zitten, wijfie. Wij zijn wel wat stress gewend. We doen ook het Songfestival.

Nu gaat de cameraploeg naar een tafeltje en de verslaggever houdt een microfoon onder de neus van Hennie. Daarna onder die van Achraf en Janki.

Verslag: En, hoe gaat ie?

Hennie: Dit is echt de mooiste dag van mijn leven. Ik heb nog nooit in zo'n mooie bus gezeten. En dat ik mee mocht! Ik word nooit gekozen. Bij feestjes niet. En ook bij Gym niet.

Nu gaan Paul en Ellen naar de WC. Paul loopt bewust langs de camera om ook op T.V. te komen. Hij wordt door Achraf lachend weggeduwd.

Achraf: Hé, jongen, Paul. Haal die oren eens uit mijn gezicht! *(in camera)* En we krijgen straks ook nog patat. En we gaan logeren. En nou kom ik ook nog op T.V! *(zwaait)* Wanneer wordt het uitgezonden?

Janki: Ik vind het gewoon heel erg goed dat de populaire kinderen nou eens een keertje niet vooraan staan. Die mogen altijd alles en wij niks. En nou mogen wij eens een keer. Ik moet er bijna van huilen.

Camera: Oké, Jack! Dat staat er op. Ziet er goed uit. Misschien nog een shot van de bus die wegrijdt?

Verslag: Vet! We rijden de eerste paar honderd meter mee, dan kunnen we ook van binnenuit filmen.

Mv. Bos: Oké, kinderen, het is tijd!! Instappen maar weer.

De kinderen gaan naar de bus. Mevrouw Bos probeert de hoofden te tellen, maar als ook de cameraploeg instapt raakt ze de tel kwijt. Ze roept naar de Chauffeur:

Mv. Bos: Jochem, tel jij mee?

Chauff.: Of ik meetel? Ik tel toch altijd mee! Iedereen telt mee, dus waarom ik niet!

Mv. Bos: Ik zie alleen maar een volle bus.

Chauff.: Nou, dan gaan we toch. Vol is vol, zeg ik altijd. Iedereen zitten!! Gordels om!!!

Mv. Bos: Op jouw verantwoordelijkheid!

En weg rijdt de bus. (alle onderdelen worden mee afgevoerd. Het terras blijft staan) De kinderen zingen weer:

Koor: we zitten lekker in de bus en we gaan 'erregens' naar toe
maar waar we heengaan ... we mogen 't nog niet weten
we zijn maar met een kleine club, we hebben vrees'lijk veel geluk
en straks dan krijgen ook we te drinken en te eten

misschien wel naar de Efteling.....enz

Scène 5 Ontsnapt!

Paul komt op terwijl Ellen aan zijn arm hangt en hem probeert tegen te houden.

Paul: Laat me los!! Straks missen we de bus nog!

Ellen: Luister nou! Doe niet zo stom.

Paul: Kijk nou wat je doet! Ze rijden al weg! *(Paul rukt zich los en rent een paar stappen in de richting waarin de bus is verdwenen)* Stop! Stop! Jullie vergeten ons!!

Ellen: Hou je mond! Straks hoort dat enge mens ons. Luister nou eindelijk eens een keertje!

Paul: *(boos)* Nou, vertel dan maar. Waarom verpest je ons plezierreisje?

Ze staan tegenover elkaar.

Ellen: Kijk eens naar me. Wat zie je.

Paul: Ik zie jou. Jij bent Eitje, eh... sorry, Ellen uit 8b.

Ellen: Duh! Waarom noemen ze mij Eitje.

Paul: *(verlegen ineens)* Nou, gewoon. Ik weet het niet. Omdat je in de Paasvakantie geboren bent?

Ellen: Zeg het nou maar. De hele school weet het. Dat is vanwege mijn kale hoofd. Omdat ik bijna geen haar heb. Nou ja, ik heb er drie, om precies te zijn. *(stilte)* En jij bent Dumbo.

Paul: *(verontwaardigd)* Ik ben Paul.

Ellen: Ja, jij bent Paul, maar ze noemen jou Dumbo. En waaróm noemen ze jou Dumbo?

Paul: *(geeft het bedremmeld toe)* Vanwege mijn flaporen.

Ellen: Juist. En wie zitten er nog meer in de bus?

Paul: Lisa.

Ellen: Oftewel.....Lisa Pukkelpizza.

Paul: En Youssof, het Michelinmannetje.

Ellen: En Joris, ook wel genaamd de Vuurtoren. En Hennie, beter bekend als de Dood van Pierlala.

Paul: Achraf oftewel Broer Konijn en Janki, het Snotorgel.

Ellen: Kortom?

Paul: Niet echt het neusje van de zalm, qua uiterlijk schoon.

Ellen: *(roept)* Niet echt, nee! De acht lelijkste kinderen van de school!!! Dus.....???

Paul: Dus?

Ellen: Hallo! Dumbo was ook wel een goeie bijnaam voor jou geweest.

Paul: Is snap niet wat je bedoelt.

Ellen: Zegt de naam Isimo jou nog iets? Generaal Isimo, onze geliefde leider? De baas van ons land?

Paul: *(het kwartje valt)* Je bedoelt dat wat ie heeft gezegd over.....

Ellen: Precies! Lelijke kinderen. Hij wil het land zuiveren van lelijke kinderen. En daar is ie nu mee begonnen. We zijn niet op schoolreis, Dumbo, we zijn opgepakt!!

Paul: Ontvoerd?

Ellen: Gekidnapt! We worden uit het openbare leven verwijderd. We verkeren in groot gevaar!

Stilte

Paul: Wat nu?

Ellen: Zo snel mogelijk hier vandaan. Voordat ze ontdekken dat we niet in de bus zitten.

Paul: Naar huis?

Ellen: Ben je gek! Daar gaan ze het eerst zoeken.

Paul: Maar wat dan?

Ellen: Sssttt! Daar komt iemand. Snel, de bosjes in!!

Paul en Ellen verdwijnen. Op een bakfiets komt een zingende mevrouw (Beppie) aanrijden.

Beppie: Eieren, eieren, heerlijk verse eieren
eieren, eieren, rechtstreeks van de kip
eieren, eieren, heerlijk verse eieren
onbespoten, puur natuur en dus ontzettend hip

Ze parkeert de bakfiets, opent het deksel, haalt er een paar dozen eieren uit, doet het deksel weer dicht en roept in de richting van de coulissen:

Beppie: Van Deutekom! Je eieren!!!

Ober: *(vanuit de coulissen)* Kun je ze niet even binnen komen brengen!! Ik zit op de WC.

Beppie: Ik kom er aan! En blijf vooral zitten! Ik zet ze wel in de keuken neer.

Beppie af. Paul en Eitje komen tevoorschijn. Ze kijken spiedend rond, kijken in de bak, zien dat er ruimte is, kruipen er in en doen het deksel dicht. Beppie komt weer op en wil wegfietsen. Dan komt Mv. Bos op.

Mv. Bos: Mevrouw, mevrouw! Heeft u misschien twee kinderen gezien? Een jongen en een meisje.

Beppie: Het spijt me. Ik heb geen kinderen gezien.

Mv. Bos: Het gaat om een jongetje met flaporen en een meisje met een kaal hoofd.

Beppie: Dan nog. Ik heb echt geen kinderen gezien. Succes met verder zoeken.

Mv. Bos: Maar weet u zeker dat.....

Beppie: *(geïrriteerd)* Ik heb ze in mijn bakfiets verstoppt. Tussen de eieren. Nou goed?

Mv. Bos: Oké, oké.

Beppie fiets zingend af. Mv. Bos kijkt nog even speurend rond en gaat dan hoofdschuddend af.

Beppie: Eieren, eieren, heerlijk verse eieren
eieren, eieren, rechtstreeks van de kip
eieren, eieren, heerlijk verse eieren
onbespoten, puur natuur en dus ontzettend hip

*Henk en Ingrid verwijderen een tafel en vier stoelen. De rest staat nu in het huis van de familie de Wit. De TV wordt weer neergezet. Hennie, Achraf, Paul, Janki, Isimo en Presentatrice gaan in (of achter) de TV klaarstaan. Het beeldscherm toont de tekst: **Zo meteen een extra uitzending van het Jeugdjournaal.***

Scène 6 De familie de Wit kijkt TV

In deze scène ziet de familie de Wit op het jeugdjournaal de reportage over de bus. Ze zien dat Paul een van de kinderen is die zijn meegenomen. Twee dienaars van Isimo doorzoeken even later het huis op zoek naar Paul. Ze vinden natuurlijk niks. Opa concludeert daaruit dat Paul is ontsnapt. Hij besluit hem te gaan zoeken.

Scène 7 Bij mevrouw van Soest

Henk en Ingrid bouwen de TV om tot achterwand van Beppies huisje. Er komt een fraai tafelzeil op de tafel. Als ze klaar zijn:

Henk: Kijk, dat is nou slim. Zo'n multifunctioneel kamerscherm. Eerst een stemhokje, dan een TV en nu een gezellig wandje.

Ingrid: Ik ben anders helemaal niet zo van dat multiculturele. Ik hou van duidelijkheid. Voor je het weet koop je een scooter en dan blijkt het ineens een fiets te zijn. Ja, mevrouwtje. Multicultureel hè.

Ingrid en Henk af. Van Dijk op. Gaat aardappels zitten schillen. Beppie komt binnen met Paul en Ellen.

Beppie: Van Dijk. Lieverd. Kijk eens wat ik hier heb. Deze twee kinderen hadden zich verstopt in mijn bakfiets. Tussen de eieren. Dat is niet helemaal goed gegaan, dus dat wordt douchen.

Van Dijk: Nee maar. Dat maak je ook niet elke dag mee. Twee kinderen in je bakfiets.

Beppie: Ze zien er verward en een beetje bang uit. Als jij nou eens een paar bekers chocolademelk inschenkt, dan kunnen zij ons vertellen wat hier allemaal aan de hand is. Kinderen, ga zitten.

Van Dijk: *(terwijl hij chocomel gaat inschenken)* Het is wel altijd wat met jou, Beppie. Ik ken je nou een paar maanden, maar sinds jij hier woont gebeurt er elke dag wel iets raars.

Beppie: Oh ja? Wat dan? Overdrijf je niet een beetje?

Van Dijk: Nou, als we door het dorp lopen loop je naar iedereen te wuiven, terwijl niemand jou kent.

Beppie: Onzin! Dat deed ik alleen de eerste dag.

Van Dijk: En toen je voor het eerst met de bakfiets weg wilde bleek je helemaal niet te kunnen fietsen.

Beppie: Maar ik heb het wel snel geleerd! Niet dan?

Van Dijk: Dat is waar, Beppie. Je leert snel. Maar afleren gaat wat minder. Dat rare spreektoontje bijvoorbeeld ben je nog steeds niet helemaal kwijt.

Beppie: Rare spreektoontje?

Van Dijk: Ja. Alsof je een heel land toespreekt. Terwijl wij maar met z'n tweeën aan tafel zitten. Zelfs in bed sprak je me in het begin aan met: geliefde landgenoot.

Beppie: Ja, zo kan ie wel weer, van Dijk. Nu eerst deze kinderen. Vertel eens, waar komen jullie vandaan en waarom zaten jullie in mijn bakfiets?

Van Dijk: Zijn jullie van huis weggelopen? Van school?

Ellen: Nee. We zijn ontsnapt.

Van Dijk: Uit de dierentuin zeker!

Beppie: *(streng)* Van Dijk! *(vriendelijk tot de kinderen)* Jullie moeder is erg ongerust. Ze liep jullie te zoeken bij café Boschlust.

Ellen: Dat is mijn moeder helemaal niet! Dat is mevrouw Bos!

Paul: Die werkt voor Generaal Isimo! Die heeft ons op laten pakken omdat we lelijk zijn.

Beppie: Generaal Isimo?

Van Dijk: De nieuwe machthebber? Waarom zou die.....

Ellen: Weten jullie dat dan niet? Nou luister.

Paul en Ellen mimen dat ze honderduit vertellen. Beppie en Van Dijk luisteren vol ongeloof.

koor: En toen vertelden zij dus....het hele verhaal
van het schoolplein tot en met hun.... ontsnapping
en opgewonden praatten.... ze door elkaar heen
dus het werd een lang verhaal met overlapping
en uitgebreid verhaalden ze van Isimo's plan
tot isolatie van....le-lij-ke kinderen
zodat die in het straatbeeld van ons mooie land
het fraaie uitzicht niet langer zouden hinderen

Beppie: Dit moet wel echt gebeurd zijn. Zoiets verzin je niet. Maar dat Generaal Isimo zo ver zou gaan? Dat heb ik toch niet aan zien komen.

Van Dijk: Jullie blijven voorlopig hier. Hier zijn jullie veilig.

Paul: Maar mag ik dan mijn moeder niet even bellen? Die is doodongerust.

Van Dijk: Opbellen? Geen sprake van! De telefoon bij jullie thuis wordt vast afgeluisterd. En een brief schrijven is ook linke soep. De geheime inlichtingendienst maakt elke enveloppe open die aan jullie adres is gericht. Vergeet niet dat Isimo een Generaal is. Die pakken dit soort dingen grondig aan! En als jullie ouders niet weten waar jullie zijn kunnen ze het ook niet vertellen. Dat is voor iedereen beter.

Beppie: Maar wat een verschrikkelijk verhaal. En die arme lelijke kinderen! Waar zouden die nu zijn. En hoe zijn ze er aan toe? Misschien zitten ze wel in hokken.

Paul: Of in een diepe kuil, waar van bovenaf af en toe brood naar beneden wordt gegooid!

Ellen: Of in een leegstaande kolenmijn. In het donker!

Van Dijk: Of op een dor en troosteloos eiland midden in de Stille Oceaan, waar nooit een schip langs komt.

Allen 'bevriezen'. De lelijke kinderen komen op en gaan vooraan het speelveld staan. Ze houden allemaal een raamwerk met tralies voor hun gezicht.

Lelijke kinderen: Hier hebben ze ons stiekem heen gebracht
omdat dit een plek is die niemand verwacht
misschien komen we nu wel nooit meer vrij
heeft niemand met ons enig medelij
we zitten hier omdat we lelijk zijn
ze koesteren liever de schone schijn
de glitter van hun oppervlakkigheid
verblindt hun gevoel voor rechtvaardigheid

't voelt afschuwelijk
ja, het is ronduit gruwelijk
hoe het voelt? 't voelt afschuwelijk
ja, het is ronduit gruwelijk

Nu zitten we hier moederziel alleen
geen broertjes en geen zusjes om ons heen
we gaan niet naar school maar daar is niks aan
we hebben al weken geen moeder gedaan
op school werden we af en toe gepest
maar toch voelde 't daar als een warm nest
misschien komen we hier wel nooit meer uit
maar dat interesseert jullie vast geen fluit

Lilian: We vervelen ons! En d'r is geen muziek. Ik wil muziek! Ik wil Jan Smit.

Gerard: Het is hier stom! Het martelmuseum is veel leuker.

Lisa: Ik heb honger!! Ik beloof dat ik voortaan altijd mijn bordje leeg zal eten! Echt waar!

Joris: Waarom trekt niemand zich ons erbarmelijk lot aan? Is er dan niemand die van ons houdt?

In de uitloop van de muziek gaat iedereen af en wordt het speelveld leeg gemaakt.

Als er twee Beppies zijn is dit het wisselmoment.

Scène 8 Dwaze moeders

Anna en Judith komen op. Ze hebben een groot spandoek bij zich dat ze uitrollen terwijl ze praten. Op het spandoek staat: WAAR IS PAUL?

Anna: We pikken het niet meer. Vijf dagen is onze Paul nou al spoorloos. En niemand doet wat!

Judith: Dat komt omdat iedereen zo tevreden is met hoe het gaat. Bijna iedereen vindt ons land beter sinds Isimo aan de macht is. Alles opgeruimd, alles mooi en braaf en netjes.

Anna: En de families van die paar honderd weggevoerde, zogenaamd lelijke, kinderen doen er zeker niet toe!

Judith: Dan zullen wij die idioten wel eens laten merken dat we ons er niet bij neerleggen.

Ze houden het spandoek omhoog. De muziek zet in. De zang begint na vier tellen. Daarna loopt de (instrumentale) muziek onder de scene door waarbij na de dialogen steeds weer een couplet wordt gezongen. Er moet dus wel geoefend worden met de timing. Op de vocale versie op de CD wordt het lied één keer gezongen omdat de timing per uitvoering natuurlijk anders zal zijn.

Samen: We pikken het niet langer, we dienen van repliek
de man die dit bedacht heeft, die is van boven ziek
een heel klein beetje lelijk, dat zijn we allemaal
maar niemand is zo lelijk als onze Generaal

Nu willen we het weten, waar is ons kind naar toe
we willen dat ie terugkomt, het kan niet schelen hoe
ze zijn misschien wel lelijk maar ze horen er wel bij
dus Generaal, wees redelijk, laat onze kinderen vrij

Pap, Mam, Pappa. mamma, Pappie en Mammie komen op. Ook zij hebben spandoeken bij zich, die ze uitrollen en omhoog houden.

Op de spandoeken staat: WIJ WILLEN HENNIE TERUG! en JORIS HOORT BIJ ONS! en YOUSSEF WAAR BEN JE? en LISA KOM THUIS!

Pap: Het is schandalig. Niemand weet waar ze zijn. Dat was niet de afspraak.

Mamma: Ze zouden opgevangen worden maar ze zijn in rook opgegaan. Waar zijn onze kinderen!!

Mam: Ik wil mijn dochter terug. Ze is niet lelijk.

Pappa: Ze heeft een raar hoofd, oké, maar dat zie je toch wel vaker! Alsof mijn hoofd zo'n succes is.

Mammie: Ik heb spijt dat ik het formulier heb ingevuld. Ik mis mijn kind. En zo heel lelijk was ie eigenlijk niet.

Pappie: En wat dan nog. Ik mis het gegil, ik mis de ruzies. Het is zo stil zonder die mormels.

Samen: We pikken het niet langer, we dienen van repliek
de man die dit bedacht heeft, die is van boven ziek
een heel klein beetje lelijk, dat zijn we allemaal
maar niemand is zo lelijk als onze Generaal

Tijdens het lied zijn Isimo en zijn vier lijfwachten opgekomen en staan aan de zijkant de demonstratie gade te slaan.

L.w. Ab: Zal ik ze arresteren, Generaal? Ze komen in opstand tegen het gezag! Ze beledigen u. Dat kunnen we toch niet laten gebeuren!

L.w. Jo: Zijn we eindelijk van die straatbeeldontsierende lelijke kinderen af, krijgen we dit! Kom, we slaan ze in de boeien!

Isimo: Nee, nee, niet doen. Dit hoort er nou eenmaal bij. Gewoon bezig laten en over een maand zijn ze het zat en hoor en d'r niks meer van.

L.w. Yf: Mooi gesproken Generaal! Arresteren geeft maar herrie. Dan krijgen ze precies de aandacht die ze willen. Zoals u zegt: gewoon bezig laten.

L.w. Mo: Dan zijn ze het over een maand beu en hoor je d'r niks meer van.

Isimo: Wat we in ieder geval nu zeker weten is dat zij ook niet weten waar die paar ontsnapte kinderen zijn. Anders zouden ze hier niet lopen.

L.w. Ab: We zouden ze voor de zekerheid kunnen martelen.

L.w. Jo: Goed plan! Dat wil nogal eens helpen.

Isimo: Hou nou eens op met die domme praat. We doen niks wat niet mag! We houden ons aan de wet. We vinden heus wel een manier om die ellendelingen op te sporen.

L.w. Yf: Precies. We hangen overal affiches op. En we loven een vette beloning uit voor wie ze aangeeft.

L.w. Mo: En we doen niks wat niet mag. We houden ons gewoon aan de wet. Toch?

Isimo: Kom mee. Voordat ze ons in de gaten krijgen.

Isimo en lijfwachten af.

Samen: Nu willen we het weten, waar is ons kind naar toe
we willen dat ie terugkomt, het kan niet schelen hoe
ze zijn misschien wel lelijk maar ze horen er wel bij
dus Generaal, wees redelijk, laat onze kinderen vrij

De demonstranten gaan al zingend af. Dan komt Opa op.

Opa: Ik zei dus: ik ga hem zoeken. Maar ja, niemand neemt een oude man serieus. En waarom zouden ze ook? Want wat valt er te zoeken? Zeggen ze. We hebben geen idee waar ie is. Zeggen ze. Maar dan hebben ze toch een kleinigheid over het hoofd gezien. Want waar hebben we Paul voor het laatst gezien? Precies. Op tv. En waar was ie toen? Exact. Op een terrasje. Welk terrasje? Geen idee. Tenminste, toen nog niet. Ik heb namelijk in een flits de naam van het bijbehorende café-restaurant voorbij zien komen. Het stond op een menubord. Dagmenu Boschlust, stond er. Iets met kalfskroketten. Boschlust met ch. Dus: wat heb ik gedaan? Ik ben het internet opgedoken en heb alle Boschlusten, met ch, opgezocht. En weet je wat? Dat zijn er maar vijf!! In heel Nederland. En hoeveel daarvan hebben een terras met uitzicht op het bos? Twee! En één daarvan heb ik gisteren bezocht. En weet je wat? Het leek er niet op! Blijft er dus één over. En daar ga ik nu naar toe. Wie weet vind ik aanwijzingen. Wie weet vind ik getuigen.

In de overgangsmuziek wordt het terras weer opgebouwd door Henk en Ingrid.

Als er twee Opa's zijn is dit het wisselmoment.

Als er twee Isimo's zijn is dit het wisselmoment.

Scène 9 Boschlust

*Archibald, Evert, Janine en Helena (4 kakbejaarden) komen op en gaan op het terrasje zitten. Er klinkt het gefluit van vogeltjes. **Let op! De vogeltjes gaan lang door, dus op tijd uitfaden!***

Archibald: Wat een prachtige dag. Ik zou best zo'n gele rakker lusten.

Evert: Je bedoelt zo'n witgekraagde schobbejak? Nou, die hijs ik ook graag tot liphoogte op.

Alle vier lachen ze bekakt.

Janine: Zullen wij dan een sherry'tje doen, Helena? De vijf zit tenslotte in de klok.

Helena: *(kijkt op haar horloge)* Je hebt gelijk, Janine. Het is vijf over twee.

Alle vier lachen ze weer bekakt.

Archibald: Ik ben gisteren naar de hockeywedstrijd van de kinderen geweest. Nou, dat spul doet het verdomd goed, hoor.

Evert: Die van mij heeft het te druk met z'n studie. Zegt ie! Nou, volgens mij bestudeert ie vooral de binnenkant van zijn oogleden.

Alle vier lachen ze weer bekakt.

Janine: Hebben jullie het al gehoord van de Van Bennebroekjes? Die hebben toch zo'n leuk villaatje op Corsica gekocht!

Helena: Corsica? Nou, zie daar maar eens aan behoorlijk personeel te komen. Zeg, het schijnt dat ze hier fantastische koffie hebben. En de beste cranberryvlaai van het Gooi.

Janine: Dan doen we dat toch? Die gele rakkers wachten heus wel tot vijf uur, Archibald.

In het lied komt de ober op en neemt de bestelling op. Aan het eind van het lied deelt hij koffie en vlaai uit. daar gaan de bejaarden van genieten tijdens het gesprek van Opa en de ober.

**Een lekker bakkie koffie en een heerlijk stukje vlaai
wat valt er voor een mens nog meer te wensen
we zitten hier gezellig, ver weg van het lawaai
als je de kouwe drukte om je heen bekijkt dan is het leven echt
zo gek nog niet voor ouwe mensen**

**We hoeven niet te werken, en ook niet meer naar school
we hoeven niet voor kinderen te zorgen
een weekendje naar Limburg, een weekje naar Tirol
en als we met een boot over de Rijn naar 't zuiden willen varen
nou dan doen we dat toch lekker morgen?**

**We zijn bejaard, maar met plezier
Het ware leven, nou dat is hier!**

(hierna fluiten de vogeltjes weer vrolijk verder!)

Opa komt op en gaat aan één van de tafeltjes zitten. Direct komt de ober naar hem toe.

Ober: Goedemiddag meneer. Waarmee kan ik u van dienst zijn.

Opa: Doe mij maar een lekker koud pilsje. Het weer is er naar.

Archibald: Gelijk heeft u. Maar ja, de vrouwtjes zijn er bij, hè.

Ober: Een lekker koud pilsje voor meneer.

Ober verdwijnt. Opa kijkt wat rond. Hij luistert naar de vogels. Er gebeurt even niks. Dan komt de ober terug met een pilsje

Ober: Meneer, uw pilsje. Kijkt u eens.

Evert: Nou, meneer. Proost dan maar.

Opa: Dank je. Zeg ober. Is dit niet het café dat onlangs op tv is geweest?

Ober: *(trots)* Jawel, meneer. Dat heeft u goed gezien. Dat was met die actie met die lelijke kinderen.

Opa: Oh ja, nu weet ik het weer. Dat was me wat, hè?

Ober: Zeg dat wel. Wat een organisatie moet dat geweest zijn. Ja, die Generaal Isimo weet wel van aanpakken. Helemaal mijn man.

Opa: D'r schijn trouwens één kind ontsnapt te zijn. Zeggen ze.

Ober: Twee! Twee van die lelijkerds zijn er vandoor gegaan. Een jongen en een meisje. Ik wou dat ik wist waar ze zaten. Want als ik ze vind en ik geef ze aan dan staat deze jongen een mooie beloning te wachten!

Opa: Ach, is dat zo? Ja, rijk worden willen we allemaal wel, nietwaar?

Het geknerp van de bakfiets klinkt. Daar is Beppie.

Ober: Ah! Daar zul je eitjes hebben.

Beppie: Een welgemeend goedemiddag, van Deutekom. Hier zijn de bestelde eieren. Zullen we eind deze week eens een keer afrekenen?

Ober: Ik vind het best, Beppie. Maak maar een factuurtje.

De ober neemt de eieren aan en verdwijnt ermee naar binnen.

Beppie: Heeft u er bezwaar tegen dat ik er even bij kom zitten. Over zo'n bospad fietsen gaat je niet in de kouwe kleren zitten.

Opa maakt een uitnodigend gebaar. Beppie gaat bij hem zitten. Archibald, Evert, Janine en Helena weten niet veel meer te zeggen. Ze dutten een beetje in.

Beppie: Lekker een dagje uit?

Opa: Ach. Het is mooi weer dus ik dacht, kom, we maken een fietstochtje.

Beppie: Gelijk heeft u. De rust hier is weldadig. Ik geniet er zelf nog elke dag van.

Opa: U woont hier in de buurt?

Beppie: Drie kilometer verderop.

Opa: U bent uit de streek?

Beppie: Niet echt. Ik woon hier pas een paar maanden, maar het bevalt me geweldig.

Opa: Mag ik u dan wat vragen? Die kinderen van dat affiche daar, heeft u die niet toevallig vijf dagen geleden bij u in de buurt rond zien lopen?

Beppie: *(op haar hoede ineens)* Wacht even. Bent u ook al op zoek naar die kinderen? Bent u er zó eentje? Op kinderjacht voor een stomme beloning. U lijkt van Deutekom wel. Ook al zo'n geldwolf! U moest u schamen! En dat op uw leeftijd!

Opa: Nee, nee. U begrijpt het niet. Ik heb een heel andere reden om die kinderen te zoeken.

Beppie: Jaja. En dat moet ik geloven.

Opa haalt nu een foto tevoorschijn van het gezin de Wit.

Opa: Een van die kinderen, die met die flaporen, is mijn kleinzoon. Hij heet Paul. Kijk maar. Dit is hem. Ziet u wel? En dit ben ik. En dat is z'n moeder en dat is Judith, zijn zusje. Heeft u Paul soms gezien? Of weet u misschien waar hij is?

Beppie bekijkt de foto. Nu vertrouwt ze Opa. Dan komt de ober op. Hij begint het andere tafeltje schoon te maken. Beppie buigt zich voorover naar Opa en fluistert hem van alles in het oor, daarbij de ober in de gaten houdend. Dan schrijft ze iets op een bierviltje en geeft dat aan Opa. Dan staat ze op.

Beppie: Nou, dan ga ik maar weer eens, van Deutekom. Volgende week hetzelfde? Dan neem ik het factuurtje mee. Goedemiddag.

En af gaat Beppie, met bakfiets en al.

Opa: *(drinkt zijn pilsje op)* Mag ik even afrekenen, ober? Dan ga ik ook maar eens.

Ober: Dat is dan twee eurootjes. *(Opa betaalt)* Dank u wel. Prettige dag nog!

Opa: Hetzelfde!

Opa af, Ober af. Archibald, Evert, Janine en Helena zitten nog steeds. Archibald kijkt nog maar eens op zijn horloge.

Archibald: Is het nou nog geen vijf uur.

Het terras wordt weggehaald door Henk en Ingrid. De kamer van Beppie ingericht.

Scène 10 Overleg

In deze scène overleggen Opa, Beppie, van Dijk, Paul en Ellen wat te doen om de lelijke kinderen te bevrijden. Beppie onthult dat ze eigenlijk de voormalige Koningin is. Opa bedenkt dat Beppie haar positie kan misbruiken door een afspraak met Isimo te maken onder haar oude naam. Wellicht kan ze hem de plaats ontfutselen waar de lelijke kinderen heen zijn gebracht.

Scène 11 Het thuisfront

Judith, Anna, Pap, Mam, Pappie, Mammie, Pappa, Mamma, Archibald, Evert, Helena en Janine komen op met hun spandoeken. Op het spandoek van Archibald, Evert, Helena en Janine staat: BEJAARDEN HOREN ER BIJ. Ze gaan zingend demonstreren.

Samen: We blijven protesteren, we geven het niet op
tegen onze vasthoudendheid kan Isimo niet op
we willen onze kinderen en onze vrijheid terug
dus luister nu naar ons protest en liefst een beetje vlug

Archibald: *(tot Evert, Helena en Janine)* Denken jullie nou echt dat dit helpt. Die mensen lopen hier ook al een week en er gebeurt niks.

Janine: Wacht maar tot alle bejaarden gaan meedoen. Dan komt het hele land stil te liggen.

Helena: Het is toch ook te gek voor woorden. Dat bejaardencentra alleen nog maar op de Waddeneilanden gebouwd mogen worden.

Evert: Let op mijn woorden. Ze willen van ons af! Eerst de lelijke kinderen, nu de bejaarden.

Helena: Hij zegt het niet met zoveel woorden, maar de Wadden! Need I say more!

Janine: Dat worden de nieuwe grijsreservaten.

Pap: Generaal Isimo komt met steeds meer foute maatregelen! Maar er komt ook steeds meer protest!

Mam: Zij willen niet naar de Wadden. Wij willen ons kind terug.

Mammie: Als we maar met genoeg zijn, dan moet ie op den duur toch wel luisteren?

Pappie: Reken daar maar niet te vast op. Hij is vastberaden om aan de macht te blijven.

Dan komt Opa op. Hij gaat op Anna en Judith toe. Iedereen valt stil.

Anna: Vader! Daar ben je! Eindelijk. We waren zo ongerust!

Judith: En, heb je Paul gevonden? Weet je iets? Vertel! Vertel!

Opa: Wees gerust, Paul is veilig. Ik heb hem gezien en gesproken, maar ik mag niet zeggen waar hij is. Dat is nu nog veel te gevaarlijk.

Anna: Maar vertel dan. Wat zei hij? Hoe is het met hem?

Alle aanwezigen komen om Opa heen staan. Hij mimet dat hij zijn verhaal vertelt. Iedereen luistert.

koor: En toen vertelde hij dus....het hele verhaal
want hij voelde zich een echte.....detective
van beelden van het jeugdjournaal...de naam van 't café
en dat nadenken nog altijd...effect heeft
en uitgebreid verhaalde hij van Beppie van Soest
en van van Dijk...en van Paul...en van Ellen
het laatst vertelde hij over zijn geniale plan
en dat dus Beppie...met Isimo zou bellen

De muziek loopt zacht door tot scène 12 kan beginnen.

Scène 12 Telefoon voor Isimo

Iedereen van scène 11 is afgegaan. Er wordt een piëdestal met telefoon neergezet. Daarnaast een standaard met een enorme (Nederlandse) vlag.

Henk: Kijk nou toch eens. Wat een mooie piëdestal. *(spreek uit: pjeedestal)*

Kaat: Je hebt gelijk. Een hele mooie piëdestal. Ik heb in mijn leven al veel piëdestallen gezien maar deze piëdestal springt er wel bovenuit. Een beetje Jugendstil, volgens mij. Hoewel, het kan ook Art Nouveau zijn. Daar wil ik van af wezen. *(spreek uit: joegentstiel, aar noevoor)*

Henk: Volgens mij is het Ikea.

Henk en Kaat af. Isimo en zijn lijfwachten komen op. De telefoon gaat.

L.w. Ab: *(neemt de telefoon op)* Met de residentie van Generaal Isimo.Jaja, dat kan iedereen wel zeggen.

L.w. Jo: Wie is dat?

L.w. Ab: Iemand die beweert dat ze de koningin is.

L.w. Mo: Jaja, dat kan iedereen wel zeggen.

Isimo: *(geïrriteerd)* De Koningin? En waarom zou dat niet kunnen? Geef hier die telefoon, pummel!

Isimo: Met generaal Isimo.....Ach, Majesteit, nu herken ik inderdaad uw stem. Wat leuk dat u belt.....Oké, oké, geen Majesteit dan. Mag ik gewoon Beppie zeggen?.....
Ach, ik mag niet klagen. Het volk werk prima mee. Ook de meer pijnlijke maatregelen worden uiteindelijk geaccepteerd, een paar zeurpieten daargelaten.....Een etentje?.....
.....Wat een leuk idee! Bij u thuis, in dat grappige huisje?Heel graag.
U weet dat ik u altijd heb bewonderd, dus.....Dat is dan afgesproken. Ik ben tenslotte eigen baas. Volgende week dinsdag? Een uur of vier? Prima. Ik noteer het.
Ik zal er zijn. Echt, ik verheug me er op! Dag Majes.....eh, Beppie.....Tot dan.

L.w. Yf: Dus het was de koningin? Weet u dat wel zeker?

Isimo: Zeg, hoor eens hier. Denk jij soms dat ik dom ben? Denk jij dat?

L.w. Yf: Nee, nee. U bent uiterst intelligent. Neemt u mij niet kwalijk.

L.w. Jo: Niemand twijfelt aan uw geestelijke capaciteiten, Generaal. Die zij echt formidabel.

L.w. Mo: Natúúrlijk was het de koningin. Dat jullie daaraan hebben durven twijfelen!!

Isimo: En raad eens? Ze heeft me uitgenodigd voor een intiem etentje. Bij haar thuis.

L.w. Ab: Wow! Een intiem etentje met de voormalige koningin. Kicken!

Isimo: En weet je wat ik zo net heb bedacht met mijn formidabele geestelijke capaciteiten?

L.w. Jo: Nou? Vertel het ons.

Isimo: Onze voormalige koningin is geen onaantrekkelijke vrouw. Dat moeten jullie met mij eens zijn.

L.w. Jo: Wij zijn het altijd met u eens.

Isimo: En wát zou mij, als de baas van dit land, nóg populairder, nóg geliefder maken dan ik al ben?

L.w. Ab: Nóg geliefder? Dat kan haast niet.

Isimo: Niet overdrijven, slijmbal.

L.w. Mo: Precies. Niet zo overdrijven!

Isimo: *(gepiqueerd)* Pardon?

L.w. Mo: *(onzeker ineens)* Nou, hij overdrijft nogal. Toch?

Isimo: Hoezo, hij overdrijft nogal?

L.w. Mo: *(in paniek)* Nou, hij zegt dat u niet nóg geliefder.....eh.....dat u.....eh, ik bedoel.....

Isimo: *(gemeen)* Ben ik volgens jou dan niet geliefd?

L.w. Mo: Natuurlijk wel! Ik bedoelde alleen maar.....eh.....

Isimo: Misschien moet jij eens wat vaker je mond houden.

L.w. Mo: *(opgelucht)* Natuurlijk, Generaal. Komt in orde Generaal. Ik zal niet meer zoveel zeggen, Generaal. Ik praat teveel, ik weet het. En het is bijna altijd onzin wat ik uitkraam. Ik zal voortaan.....

Isimo: *Kijkt Mo zo vernietigend aan dat die stilvalt.*

Isimo: Nou, luister dan. Het volk vindt mij wel oké, maar men vindt mij af en toe een beetje hard. Een vrouw naast me zou dat harde imago aanzienlijk verbeteren. En hiermee kom ik weer bij onze voormalige vorstin. Waarom belt ze me, denken jullie?

L.w. Jo: Ik vat hem! Ze belt omdat ze terug wil komen. Ze verveelt zich en ze wil haar oude positie terug.

Isimo: Bijna goed! Ze belt me omdat ze mij nodig heeft. Ze is een vrouw alleen, die gewend is aan macht. Ze wil die macht terug èn.....ze wil niet langer alleen zijn. Dan kom ik in beeld. Ik heb de macht. En ik ben een man. Leer mij de vrouwtjes kennen.

L.w. Yf: En u samen, de Generaal en de Koningin, zouden een onverslaanbaar een waanzinnig populair koppel kunnen worden! Het is werkelijk geniaal.

Isimo: Heren, bereid de trouwerij maar vast voor. Want het wordt: Isimo forever!!

In polonaise gaan ze af. Ze zingen en nemen de vlag en de telefoon mee.

**Wat is die man toch slim, wat is die man toch clever
Isimo, Isimo, Isimo forever!**

In de muziek: Er worden een tafel en twee stoelen neergezet door Henk en Ingrid. De tafel is romantisch van een kleedje en een kandelaar voorzien. Het licht dimt. Als ze klaar zijn gaan ze zitten.

Ingrid: *(roept)* Laat maar doorkomen die bitterballen!!

Henk: Ingrid, gedraag je. Kom, we moeten af. Nog twee scènes.

Als Henk en Ingrid af zijn komen Beppie en Isimo op en gaan zitten. Omroeper op.

Scène 13 Een intiem etentje

In deze scène verleidt Beppie de ijdele Isimo tijdens een romantisch etentje haar te vertellen waar de lelijke kinderen zijn. Daarna doet ze een slaapmiddel in zijn wijn om hem uit te schakelen.

Scène 14 De bevrijding

Omroeper: En het geschiedde in die dagen dat een steeds verder aangroeiende groep verontruste ouders, aangevuld met een steeds volijker wordende groep drooggevalen kroegtijgers het Nationale Hertenkamp bereikte. Wat ze daar aantroffen tart elke beschrijving. Stelt u zich eens voor. Tweeduizend lelijke kinderen bij elkaar! Voorwaar geen fraai gezicht. Maar toen de bewakers zich overgaven en de hekken open gingen was het weerzien werkelijk hartverwarmend.

Mam en Pappa komen op van links, Lisa van rechts. Ze vallen elkaar in de armen.

Mam: Lisa! Schatje. Ik heb je zo gemist. Je bent eigenlijk toch wel veel leuker dan een hamster.

Pappa: En je moet ook veel minder vaak verschoond worden.

Pap komt op van links, Youssouf van rechts. Ze vallen elkaar in de armen. Mam en Lisa gaan naar achter om ruimte te maken. Dit proces herhaalt zich. Ook Archibald, Evert, Helena en Janine voegen zich bij de massa en omhelzen hier en daar wat mensen.

Pap: Youssouf, jongen. Wat zie je er goed uit! Het lijkt wel of je een maand niet gegeten hebt!

Mammie: Joris, schatje! Kom eens bij mama! Wat ben ik blij je weer te zien! Wat zit je haar leuk! Wacht, dan zet ik even mijn zonnebril op.

Pappie: Hennie! Eindelijk heb ik je terug! Ik beloof je: je hoeft nooit meer in de kast als er bezoek is!

Mamma: En de gordijnen van je kamer mogen best een keertje open.

Pap: Janki! Heb je veel moeten huilen? Zal wel. Heb je ook nog iets anders gedaan? Zal wel niet.

Mam: Achraf. Kom maar hier, hoor. Je ouders hadden geen tijd om te komen. D'r was geloof ik iets leuks op televisie. Maar ze laten weten dat ze erg veel van je houden.

Opa: Ahum. Als iedereen dan zijn kind terug heeft.....wil ik jullie even voorstellen aan de helden die deze goede afloop mogelijk hebben gemaakt.
Als eerste natuurlijk mezelf. *(iedereen klapt)*
Maar daar vlak achter Beppie van Soest, onze voormalige koningin!

Beppie en van Dijk komen op. Iedereen klapt en juicht. Beppie maakt een koninklijke buiging.

Beppie: Lieve mensen. Deze verheugende ontknoping was natuurlijk nooit mogelijk geweest zonder Paul!

Paul en Ellen komen op. Iedereen klapt en juicht. Anna omhelst Paul. Judith komt er ook bij staan.

Anna: Paul, schatje! Wat ben ik trots op je. En die oren, ach, zo groot zijn ze nou ook weer niet.

Judith: Bovendien, ze zijn best makkelijk als je wind mee hebt!

Beppie: En..... onze pas aangenomen pleegdochter Ellen. Ze blijft bij mij en van Dijk wonen. Want ouders die een kind niet terugwillen vanwege een kaal hoofd verdienen helemaal geen kinderen!

Iedereen klapt en juicht.

Beppie: Lieve mensen. Er is nog één probleem. Dat probleem heet Generaal Isimo. En die is door jullie zelf gekozen.

Bor: We hebben hem gekozen en dus hebben we hem gekregen.

Pleun: En wat je hebt gekregen is van jou.

Co: En met wat van jou is mag je doen wat je wilt.

Lou: Dat mag je verkopen.

Ger: Dat mag je weggooien.

Fie: Dat mag je inpakken en opsturen naar een onbewoond eiland.

Paul en Ellen: Laten we dat dan maar doen!

Iedereen klapt en juicht en roept: 'Opsturen, opsturen, opsturen!!'

Iedereen: **Het leven is weer aangenaam, het leven is een feest
waarom is het in vredesnaam niet altijd zo geweest.
we zijn een beetje dom geweest, het is niet anders, maar
van kinderen waar iets mee is houden we toch het meest**

Youssef: En aan elk kind is wel iets!!

Lisa: Hoe zeggen ze dat ook al weer? D'r is geen koe zo bont of er zit een vlekje aan.

Janki: Perfecte kinderen bestaan niet!!

Hennie: En als ze wel zouden bestaan zouden ze saai zijn!!!

Judith: Saai? Ik? Ik ben niet saai!!!

Achraf: Ik zeg altijd maar: het kan altijd nog lelijker!

Joris: Ik gebruik liever het woord: bijzonder!

Ellen: Precies. Ik zie geen problemen, ik zie kansen!

Paul: Maak je over ons geen zorgen. Wij komen er wel!

Nu komen alle andere kinderen ook op. Iedereen staat op het speelveld.

Iedereen: **Het leven is weer aangenaam, het leven is een feest
waarom is het in vredesnaam niet altijd zo geweest.
we zijn een beetje dom geweest, het is niet anders, maar
van kinderen waar iets mee is houden we toch het meest**

Mammie: Hoho, wacht even. Dit is me allemaal iets te vrolijk.

Pappie: Precies. Wij hebben onze kinderen dan wel terug maar.....

Mammie: Dat bedoel ik niet. Wat nou kinderen terug. Jij hébt helemaal geen kinderen. Jij bent twaalf!

Pap: Ja, hallo. Hij spéélt dat hij vader is. Dûh!

Mam: Ze bedoelt dat de musical nu voorbij is. We gaan toch niet lopen doen alsof dit allemaal echt gebeurd is, mag ik hopen.

Beppie: *(tot publiek)* U dacht toch niet echt dat ik koningin was? Toch? Welnee! Zie je wel.

Achraf: En ik spéélde dat ik lelijk was. U dacht toch niet.....

Isimo: Misschien een beetje overbodig om te zeggen, hoor, maar ik ben natuurlijk niet écht zo'n dictatoriaal, gelijkhebberig, onuitstaanbaar rotventje. Toch? *(iedereen kijkt diplomatiek de andere kant op)*

Van Dijk: Maar nou snap ik er helemaal niks meer van. *(tot Beppie)* Ben jij nou wel of niet de koningin?

Mam: Dus dat we ons nu meer moeten richten op het naderende afscheid van onze school.

G.a. 05: Mooi gesproken! Zullen we het op een drinken zetten?

G.a. 06: Ober!!

Omroeper: Hoho. Wat een haast ineens. Deze liefhebbende ouders en deze brave leerkrachten hebben recht op een ontroerend afscheidslied.

Camera: Ben ik het mee eens. Wie nog meer?

Iedereen steekt zijn vinger op.

Verslag: Duidelijk! Gaat ie dan! Muziek!!

Hier kunt u kiezen. De eerste twee coupletjes solo, door twee solisten. Dan het eerste refrein met z'n allen maar mooi zacht. Dan in het ritmische stuk op volume. Dat geeft de mooiste opbouw. Maar het hele lied met z'n allen is ook prima. Zorg dan wel dat ook de opbouw in volume gehandhaafd blijft. Eerst ontroering, dan feest!

Dit is het einde
dit is de laatste keer
dat wij hier thuis zijn
hierna is dat niet meer
kindertijd
wat ben je snel voorbijgegaan.

De mooiste jaren
wat waren we nog klein
we bleven dromen
van later groot te zijn
maar deze tijd
zal voorgoed in mijn geheugen staan

Wij nemen afscheid
van onze basisschool
dat maakt weemoedig
maar dat hoort erbij

Dus lieve ouders
en meester en juf
nu niet gaan huilen
want dat is zo duf
we vieren feest
dus we houden ons een beetje goed

Dit is een einde
maar ook een begin
je laat iets achter
je duikt ergens in
dus reken maar
dat zo'n moment iets met je doet

Wij nemen afscheid
van onze basisschool
dat maakt weemoedig
maar ook dat hoort erbij

Dus middelbare
we komen er aan
verhoog de dijken
het zal niet volstaan
wij zijn groep acht
en het leven lacht ons tegemoet

Wij nemen afscheid
van onze basisschool
dat maakt weemoedig
maar ook dat, ja ook dat hoort erbij